

Mamy przyjemność przedstawić Państwu KSP Tax News, w którym opisujemy wybrane orzeczenia i interpretacje, które zostały wydane lub opublikowane we wrześniu 2013 r. Mamy nadzieję, że nasza publikacja będzie pomocna w Państwa codziennej pracy.

Korzystny wyrok w zakresie zaliczenia wydatków gastronomicznych do kosztów uzyskania przychodu – wyrok NSA

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 24 września 2013 r. (sygn.: II FSK 2081/13) potwierdził, że wydatki reprezentacyjne to tylko takie, których jedynym i głównym celem jest tworzenie, poprawa lub kreowanie wizerunku firmy.

W analizowanej sprawie spółka planowała organizowanie okresowych spotkań z podmiotami, z którymi prowadzi regularną współpracę na zasadzie uczestnictwa w sieci sprzedaży. W związku z organizacją takich spotkań, Spółka miała ponosić koszty usług gastronomicznych oraz noclegów dla uczestników. Spółka zwróciła się o interpretację, czy wydatki poniesione na wskazane usługi gastronomiczne i noclegi mogą być traktowane jako koszty uzyskania przychodu. Stanowisko Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach jak i Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach w przedmiotowej sprawie było niekorzystne dla podatnika. Naczelny Sąd Administracyjny uchylił zaskarżony wyrok wraz z interpretacją Dyrektora Izby Skarbowej. Sentencję swojego orzeczenia sąd w zasadniczej części oparł na poglądzie wyrażonym w wyroku 7 sędziów NSA z dnia 17 czerwca 2013 r. (sygn. II FSK 702/11) i potwierdził, że wydatki reprezentacyjne to tylko te, których jedynym i głównym celem jest tworzenie, poprawa lub kreowanie wizerunku firmy. W rezultacie sąd uznał, że wydatki na usługi gastronomiczne i noclegi w omawianej sprawie mogą być zaliczone do kosztów podatkowych, jako że spełniają test przydatności dla celów uzyskania przychodów i nie stanowią reprezentacji. Analogiczne stanowisko zajął WSA w Warszawie w wyroku z dnia 26 września 2013 r. (sygn.: III SA/Wa 656/13), który wskazał, że „koszty reprezentacji, które nie mogą być zaliczone w poczet kosztów uzyskania przychodu, to te, które służą wyłącznie kreowaniu pozytywnego wizerunku firmy. W ocenie sądu gdy wydatki związane są ze zwykłą działalnością gospodarczą, wtedy można je zaliczyć do kosztów uzyskania przychodu”.

Elżbieta Lis
Partner w KSP

E: elzbieta.lis@ksplegal.pl
T: +48 32 731 6858

Komentarz eksperta

”Pojęcie reprezentacji wynikające z art. 16 ust.1 pkt 28 ustawy o CIT od lat budzi kontrowersje. Dotychczas przeważającym było stanowisko, że przez reprezentację należy rozumieć wystawność i okazałość. Ostatnio pojawiały się również stanowiska, że reprezentację należy rozumieć jako "przedstawicielstwo, reprezentowanie czyichś interesów, występowanie w czyimś imieniu". Naczelny Sąd Administracyjny w powołanym wyżej wyroku 7 sędziów zaprezentował odmienną od powyżej wskazanych interpretację pojęcia „wydatków reprezentacyjnych” wskazując, że są to takie wydatki, których jedynym i głównym celem jest tworzenie, kreowanie lub poprawa wizerunku firmy powinno bezpośrednio wpłynąć na zwiększenie kosztów uzyskania przychodu przez podatników. Przedstawiona interpretacja niewątpliwie zawęża pojęcia wydatków reprezentacyjnych. Przyjęcie takiego stanowiska oznaczałoby, że spora część wydatków ponoszonych na usługi gastronomiczne, które dotychczas podlegały

wyłączeniu z kosztów podatkowych, może jednak być zaliczona do tych kosztów. Stanowisko NSA zostało podzielone przez sądy orzekające w omówionych wyrokach, co pozwala sądzić, że powstaje korzystna dla podatników linia orzecznicza w zakresie interpretacji pojęcia wydatków reprezentacyjnych w rozumieniu artykułu 16 ust. 1 pkt 28 ustawy o CIT¹⁷.

Bezumowne korzystanie z nieruchomości a VAT

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 września 2013 r. (sygn. I FSK 1315/12) orzekł, że w poszczególnych przypadkach bezumowne korzystanie z nieruchomości nie będzie opodatkowane podatkiem od towarów i usług.

Prezydent miasta działający w imieniu Skarbu Państwa zawarł ze spółką umowę dzierżawy nieruchomości. Po upływie określonego w umowie terminu dzierżawa wygasła. Spółka nie wydała jednak nieruchomości użytkowej i dalej korzystała z przedmiotowej działki. W związku z bezskutecznym wzywaniem spółki do wydania nieruchomości, gmina nałożyła na spółkę obowiązek zapłaty odszkodowania i zwróciła się do Ministra Finansów z pytaniem, czy takie odszkodowanie stanowi wynagrodzenie z tytułu świadczenia usług, tym samym czy bezumowne korzystanie z nieruchomości podlega opodatkowaniu VAT. Minister Finansów wydał niekorzystną interpretację zakładając, że w analizowanej sytuacji umowa dzierżawy uległa milczącemu przedłużeniu. Zdaniem sądu jednak w przedmiotowej sprawie nie istniał stosunek prawny (choćby dorozumiany), w ramach którego zostały spełnione świadczenia wzajemne. Gmina bowiem wzywała spółkę do wydania nieruchomości. Sąd stwierdził zatem, że w tym wypadku odszkodowanie nie stanowi odpłatności w rozumieniu przepisów o VAT. Powyższy wyrok potwierdza stanowisko, że bezumowne korzystanie z nieruchomości może podlegać opodatkowaniu VAT wyłącznie w sytuacji dorozumianej zgody drugiej strony na takie korzystanie. Jeżeli jednak jedna ze stron wykaże wyraźny sprzeciw wobec dalszego korzystania z nieruchomości nie może być mowy o świadczeniu usług w rozumieniu przepisów ustawy o VAT.

Dodatkowe wymogi w zakresie prawa do zwolnienia dla usług kształcenia zawodowego niezgodne z Dyrektywą 112

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 12 września 2013 r. (sygn. I FSK 1145/12) orzekł o niezgodności z przepisami wspólnotowymi (Dyrektywa 112) przepisów ustawy o VAT, uzależniających zwolnienie z VAT dla usług kształcenia zawodowego od spełnienia dodatkowych wymogów wynikających z odrębnych przepisów.

W rozstrzyganej przez NSA sprawie stowarzyszenie oferowało osobom bezrobotnym i poszukującym pracy udział w szkoleniach. W zakresie prowadzonych szkoleń stowarzyszenie zamierzało zastosować zwolnienie z VAT zawarte w artykule 43 ust. 1 pkt 29a ustawy o VAT. Zwolnienie wynikające z tego przepisu dotyczy kształcenia zawodowego lub przekwalifikowania zawodowego w formach i na zasadach określonych w odrębnych przepisach. W toku postępowania o wydanie interpretacji indywidualnej Minister Finansów uznał, że stowarzyszenie nie ma prawa do zastosowania zwolnienia, bo nie spełnia wymagań ustawowych, w szczególności wymagań w postaci prowadzenia zajęć w formie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Sprawa została ostatecznie rozstrzygnięta przez NSA, który zauważył, że polski ustawodawca wprowadził dodatkowe, nieprzewidziane w Dyrektywie 112 wymogi zastosowania zwolnienia od podatku. Dyrektywa 112 określa bowiem, że zwolnione z VAT są usługi związane z kształceniem zawodowym lub

KSP Legal & Tax Advice
ul. Chorzowska 50
40-121 Katowice

T: +48 32 731 68 50
F: +48 32 731 68 51

E: kancelaria@ksplegal.pl
www.ksplegal.pl

przekwalifikowaniem, jeśli będą prowadzone przez podmioty publiczne lub inne instytucje, których cele dane państwo członkowskie uzna za podobne do publicznych. Tym samym przepisy ustawy o VAT w zakresie, w jakim uzależniają zwolnienie od formy i zasad przeprowadzenia szkolenia zawodowego i przekwalifikowania zawodowego określonych w przepisach odrębnych są niezgodne z artykułem 132 ust. 1 lit. i Dyrektywy 112. Oznacza to więc, że zwolnieniu z VAT powinny podlegać wszelkie szkolenia zawodowe i szkolenia przekwalifikujące prowadzone przez podmioty publiczne, lub instytucje realizujące cele podobne do podmiotów publicznych.

Przekazywanie broszur informacyjnych nie jest opodatkowane VAT

Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach w interpretacji indywidualnej z 2 września 2013 r. (sygn. IBPP1/443-476/13/KJ) stwierdził, iż udostępnianie pracownikom oraz osobom przebywającym w siedzibie spółki gazetki (broszury) informacyjnej nie stanowi czynności, z którą ustawa o VAT wiąże powstanie obowiązku podatkowego.

Spółka wydawała broszury informacyjne dla pracowników, zawierające informacje o sytuacji spółki, planowanych i przeprowadzanych inwestycjach oraz o zmianach personalnych w spółce. W związku z wydawaniem broszur spółka ponosiła koszty związane z drukiem i dystrybucją. Druk, skład i wydawanie dokonywane było przez zewnętrzną firmę. Spółka złożyła wniosek o interpretację indywidualną pytając, czy udostępnianie pracownikom gazetki informacyjnych podlega opodatkowaniu VAT. Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach stwierdził, że udostępnianie pracownikom i osobom w siedzibie spółki gazetki informacyjnych nie jest czynnością, z którą można wiązać powstanie obowiązku podatkowego. Swoje zdanie Dyrektor uzasadnił tym, że udostępnienie gazetki informacyjnej nie ma charakteru konsumpcyjnego, a pracownik czy też osoba w związku z otrzymaniem takiej gazetki nie otrzymuje żadnego przysporzenia majątkowego. Oznacza to, że wydawanie gazetki nie spełnia definicji dostawy towarów. Dla podatników oznacza to, że wydawanie broszur czy gazetki informacyjnych nie powoduje powstania obowiązku podatkowego na gruncie ustawy o VAT.

Termin ważności certyfikatu rezydencji

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 4 września 2013 r. (sygn. II FSK 2579/11) orzekł, że certyfikat rezydencji podatkowej zachowuje swoją aktualność tak długo, jak długo nie ulegnie zmianie potwierdzony w nim stan faktyczny.

W przedmiotowej sprawie bank zwrócił się o wydanie interpretacji podatkowej w sprawie konieczności aktualizacji certyfikatu rezydencji. Bank wyjaśnił, że jako płatnik pobiera podatek od przychodów osiąganych przez nierezydentów. Zdaniem banku brak daty ważności na certyfikacie rezydencji oznacza, że jest ważny tak długo, jak długo nie ulegnie zmianie potwierdzony nim stan faktyczny. Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu nie zgodził się jednak ze stanowiskiem banku i w wydanej interpretacji uznał, że bank powinien każdorazowo żądać od klientów aktualnych certyfikatów. NSA rozstrzygając spór zauważył, że podatnik co prawda jest zobowiązany do posiadania aktualnego certyfikatu rezydencji podatkowej, niemniej bank nie musi żądać od niego ważnego certyfikatu za każdym razem, gdy wypłaca mu pieniądze. Certyfikat, który nie ma określonej daty ważności jest ważny, dopóki podatnik nie zmieni miejsca zamieszkania ani siedziby. W razie wątpliwości organy podatkowe mogą własnymi metodami zbadać stan faktyczny tj. sprawdzić, czy na dzień pobrania podatku miejsce zamieszkania lub siedziby oznaczone w certyfikacie było zgodne

KSP Legal & Tax Advice
ul. Chorzowska 50
40-121 Katowice

T: +48 32 731 68 50
F: +48 32 731 68 51

E: kancelaria@ksplegal.pl
www.ksplegal.pl

z rzeczywistością. Oznacza to więc, że raz przedłożony certyfikat rezydencji zachowuje swoją ważność do momentu podważenia go przez organ lub zmiany dokonanej przez osobę, która się nim posługuje.

Sieci technologiczne a podatek od nieruchomości

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 10 września 2013 r. (sygn. II FSK 2498/11) orzekł, iż sieci technologiczne znajdujące się w budynku nie są odrębnie opodatkowane podatkiem od nieruchomości.

Spółka posiadała sieci technologiczne (elektryczne, gazowe, ciepłownicze i komputerowe) wewnątrz i na zewnątrz budynku. Spółka była zdania, że sieci wewnątrz budynku stanowią jego wyposażenie, a zatem nie stanowią odrębnego przedmiotu opodatkowania od budynku. Sieci technologiczne na zewnątrz spółka uznała za opodatkowane jak budowle. Burmistrz działający jako organ podatkowy w tej sprawie nie zgodził się jednak ze spółką i uznał, że zarówno sieci wewnątrz i na zewnątrz budynku stanowią samodzielne budowle. Zdaniem burmistrza spółka musi zapłacić podatek od ich wartości, niezależnie gdzie sieci się znajdują. NSA nie zgodził się z organem podatkowym i zauważył, że u burmistrz nie wziął pod uwagę, iż część sieci znajduje się w budynku i służy do jego prawidłowego wykorzystywania. NSA wskazał, że obiekt budowlany, który spełnia kryteria ustawowe uznania za budynek, wraz z wszelkimi instalacjami i urządzeniami technicznymi związanymi z tym budynkiem podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości naliczanym od jego powierzchni użytkowej. Dla podatników oznacza to, że wszelkiego rodzaju sieci technologiczne znajdujące się wewnątrz budynku nie są odrębnie opodatkowane podatkiem od nieruchomości.

* * *

Gdyby byli Państwo zainteresowani uzyskaniem dodatkowych informacji w powyższym zakresie, uprzejmie prosimy o kontakt:

Kontakt w KSP:

Magdalena Patryas

Partner

T: +48 32 731 68 53

E: magdalena.patryas@ksplegal.pl

Elżbieta Lis

Partner

T: +48 32 731 68 58

E: elzbieta.lis@ksplegal.pl

KSP Legal & Tax Advice

ul. Chorzowska 50
40-121 Katowice

T: +48 32 731 68 50

F: +48 32 731 68 51

E: kancelaria@ksplegal.pl

www.ksplegal.pl

Mamy nadzieję, że powyższa informacja będzie dla Państwa pomocna. Informacje te nie stanowią opinii prawnej ani porady. W celu uzyskania pełnych informacji lub porady prawnej, prosimy o kontakt. Jeżeli nie wyrażają Państwo zgody na przesyłanie dalszych newsletterów, prosimy o odesłanie tego maila na adres kancelaria@ksplegal.pl w treści wpisując słowo NIE.

© 2013 Wszystkie prawa zastrzeżone